

«Не видите ли? Де е цвѣтътъ на живота, който трѣба да украсява странитѣ на юношеството? Дѣ е росността и здрълостта, която трѣба да цвѣти на тѣлото на сѣкой момъкъ? Ный прѣстѣпваме ли законитѣ на природата? Природата си отмѣстѣва жестоко. И едва стигами на двадесетъ годишенъ возрастъ, и заприличваме на старцы! Какво правимъ? Богъ е направилъ нощта за успокоеніе, и ный стоимъ нощитѣ будны, а денѣ спимъ. Богъ е създакъ дѣвицѣтъ за супругы, и ный гы принуждаваме да ставатъ курвы; Богъ ни е дарилъ рѣцѣ, и ный гы крѣтосваме и стоимъ празны; Богъ ни налага закона на производителността, и ный го прѣстѣпваме чрезъ разны разрушителны прѣстѣпленія; Богъ ни е дарилъ съ красота и ный я разрушавамъ въ оргіитѣ и я преобращамъ въ грозота. И какво най послѣ да кажемъ? Създадины сме чловѣцы и ный упорствоваме да не сме чловѣцы. И когато, ослабнемъ въ здръллыя си возрастъ, са залувимъ да съставимъ челядь, тогасъ ный не сме вече въ положеніе да разумѣимъ нравственнитѣ сладости насвѣтлостта на брака.

«Какво искате тогасъ да правятъ женитѣ, които природно сж дарены съ слаба воля? Когато ный гы отчайваме, когато ны отблъсваме; като имъ са отричамъ като на супругы, тѣ ще ны приближаватъ като курвы! . . .

«Иска го обществото, и за туй сжществуватъ курвы; ако обществото го не искаше, курвы не ще имаше. Какъ е туй? Най просто нѣщо. Обществото подкрѣпя курвитѣ повече нежели честнитѣ майкы; ако една бѣдна майка са представи предъ некой богаташъ и му поиска помощъ за осыротѣлытъ си чада, обыкновенно богаташътъ си отвръща лицето, но ако подиръ минута го приближи нѣкоя злонравна, усмыхка възсѣява на устнитѣ му, и рѣката му неволно отива въ джоба му, отдава ѣ обилны вѣжливосты и поклони, и туй защото е *курва*! Познавалъ съмъ чловѣцы богаташы и фа-